

vælges Udvalg — det bliver et borgerligt Ombud at være Medlem af dette Udvalg —, og af disse Udvalg kan der af den, der søger Ordning, udpeges to til med Skifteforvalteren som Formand at bistaa med Ordningen af hans Gældsforhold. Da det er borgerligt Ombud, er de paagældende altsaa nødte til at paatage sig Hvervet, men hvis Krisen bliver haard og langvarig, kan der blive overordentlig meget at gøre for saadanne Mænd, og det vilde maaske kunne blive for svært for dem. Derfor aabnes der i § 4 Adgang til, at Mænd, som sidder inde med Regnskabskyndighed og Kendskab til Landbrugsforhold, som Landbrugskonsulenter, Regnskabskonsulenter, Skattekonsulenter, maaske ogsaa nogle Steder Skolelærere, kan melde sig frivilligt til at paatage sig Hvervet som Udvalgsmedlemmer ved saadan Gældsordning, og at disse saa kan virke i større Kredse. Til et saadant Udvalg henvender saa den sig, som er kriseramt og ønsker sine Gældsforhold ordnet. Han henvender sig til Skifteforvalteren, som er Formand i Retskredsen for samtlige Udvalg, og fra det Øjeblik han har henvendt sig til Skifteforvalteren, og denne har modtaget den paagældende Skyldners Anmodning, indtræder de i §§ 13 og 14 foreskrevne Virkninger; fra den Tid, da Anmodningen om Gældsordning er afleveret, og indtil Forhandlingen om Gældsordningen er bortfaldet, kan Arrest, Udlæg, Udpantning eller Afsætning ikke retsgyldigt ske i Skyldners Gods undtagen for Fordringer, som ikke berøres af Ordningen. Ej heller kan i dette Tidsrum Skyldners Bo tages under Konkursbehandling. Med Hensyn til Afkræftelse af Retshandler har Skyldneren med de Ændringer i Fremgangsmaaden, som følger af Sagens Natur, samme Retstilling som et Konkursbo efter Konkurslovens Kapitel 4, saaledes at Aflevering til Skifteforvalteren af Anmodning om Gældsordning har samme Virkning som Konkurserklæring. Det vil sige, at fra det Øjeblik, hvor denne Mand har henvendt sig til Skifteforvalteren, er han paa en vis Maade hellig og ukrænkelig, overfor alle sine Kreditorer usaarlig. Ingen Retsforfølgning kan foretages mod ham mere, saa længe Ordningsforhandlingerne staar paa. Ingen enkelt Kreditor kan komme og vælte Muligheden for at gennemføre en saadan Ordning.

Naar han nu er iklædt denne Rustning, skaffer Skifteforvalteren sig først i Henhold til Forslagets § 2 alle mulige Oplysninger om hans økonomiske Tilstand, en Opgørelse af hans Status, af samtlige hans Forpligtelser

og vel at mærke ogsaa af hans Kautionsforpligtelser, som Tvangsakkordloven af 1905 ikke inddrager med, men det er nødvendigt, at ogsaa de inddrages, efter det Omfang, som beklageligt nok — ganske vist paa Grund af en paaskønnelsesværdig Villie til at hjælpe sin Næste — Indgaaelse af Kautioner har faaet blandt Landboere i Danmark. Der skal fremskaffes en Fortegnelse over alle hans Ejendele, og Udvalgsmedlemmerne skal undersøge hans Forhold og give en Oversigt over hele Boets Stilling, en Fremstilling af Skyldners Forretningsførelse før og efter Udvalgsmedlemmernes Tilkaldelse og af Bogføringens Beskaffenhed, en Redegørelse for de Omstændigheder, der har bevirket, at Skyldneren er blevet sat ud af Stand til at fyldestgøre sine Gældsforpligtelser, og for, hvorledes Vanskelighederne er fremkommet, samt Oplysninger til Bedømmelse af, om Skyldners Forhold har været forsvarligt eller maa betegnes som let-sindigt eller uordentligt. Endvidere tilføjes her — det staar ikke i Akkordloven —, om Skyldneren er en duelig Fagmand, om han er økonomisk saavel i sin Bedrift som i sin Livsførelse, saavel som hvad Udvalgsmedlemmerne i øvrigt maatte have fundet at bemærke til Sagens Oplysning. Det skal i det hele oplyses, om Skyldneren har saadanne personlige Egenskaber, at det er værd at hjælpe ham. Naar disse Oplysninger er tilvejebragt, gør Udvalget selv et Forsøg paa hurtigt og uden Formaliteter at ordne Sagen for den kriseramte Landmand. Hvorledes dette gaar for sig, beskrives i §§ 5, 6, 7 og 8, og det gaar i Korthed ud paa, at Udvalget først søger at faa et Forlig ordnet med samtlige Fordringshavere. Hvis det ikke lader sig gøre, maa Udvalget forsøge paa at forhandle videre, og hvis det kan faa Tilslutning fra 90 pCt. af de bekendte Kreditorer baade i Henseende til Tal og Vægt, bemyndiges Udvalget, naar der ellers skønnes at være Grund dertil, til at afsige en Kendelse, ifølge hvilken Akkorden gennemføres. Hvis Udvalget ikke ad denne Vej selv kan tilvejebringe en Ordning saa at sige straks, maa de Regler i det hele og store følges, som er foreskrevet i Loven om Tvangsakkord af 1905; med Hensyn til Møder, Frister, Afstemninger o. s. v. er det i alt væsentligt Lovbestemmelserne af 1905, som indføres her i Loven, men jeg har fundet det rigtigt at optage dem i Forslaget, for at det alt sammen kan være samlet, saaledes at de Lægmænd, der skal handle efter denne Lov, kan finde alle Reglerne samlet og ikke skal søge i flere Love, maaske i flere Lovsamlinger, for at finde, hvad der gælder. Men natur-